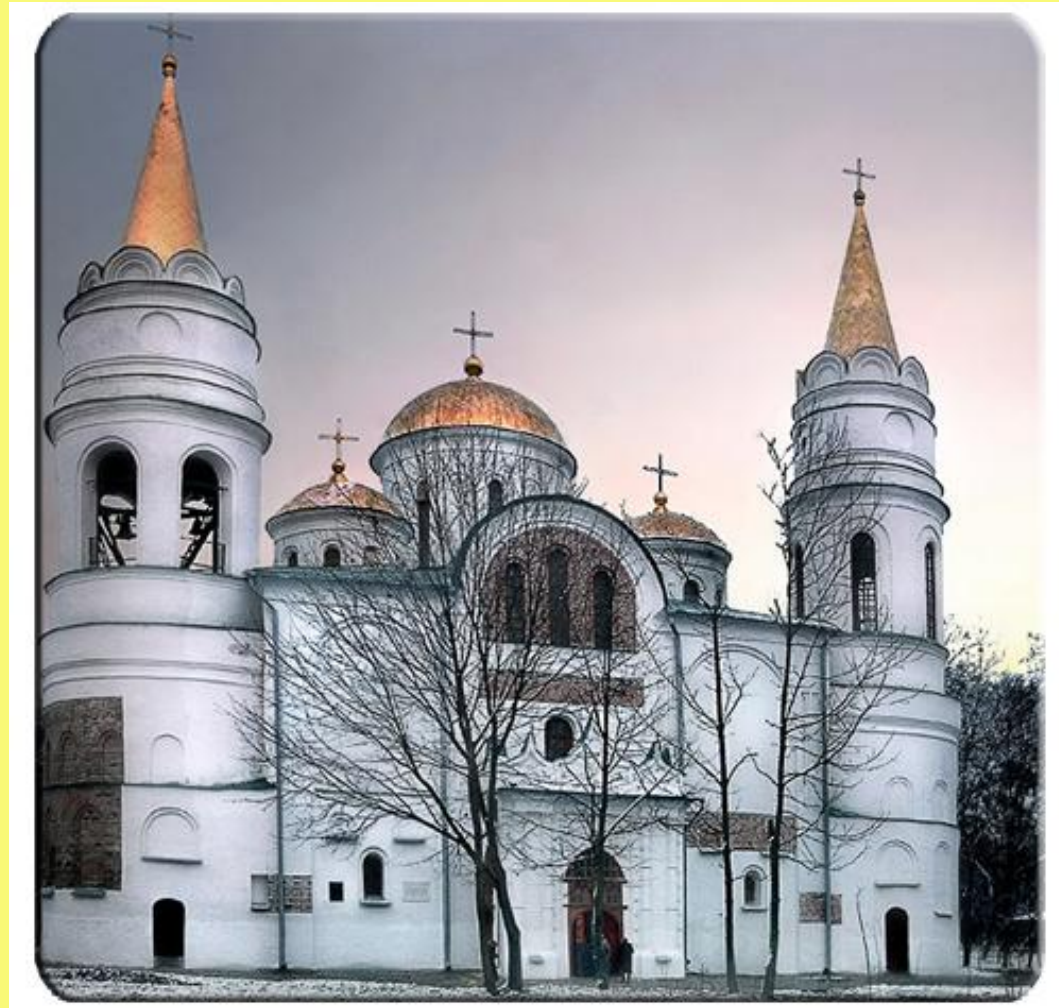

Архітектура та живопис доби Київської Русі

Архітектура:

- З утворенням Київської Русі однією з основних проблем часу був захист країни від нападів зовнішніх ворогів. Саме тому питанням захисту кордонів Русі приділялося багато уваги. У 988 р. у літописі розповідається про будівництво на південних рубежах Київської Русі ліній укріплень з містами-фортецями по річках Сулі, Трубежу, Стугні та Ірпеню, що мали захищати підступи до Київської землі.

Архітектура:

Спаський собор у Чернігові. XI ст.

Архітектура:

Спаський собор у Чернігові
XI ст.

Архітектура:

Спаський собор у Чернігові XI ст.

Архітектура:

Спаський собор у Чернігові XI
ст.

Архітектура:

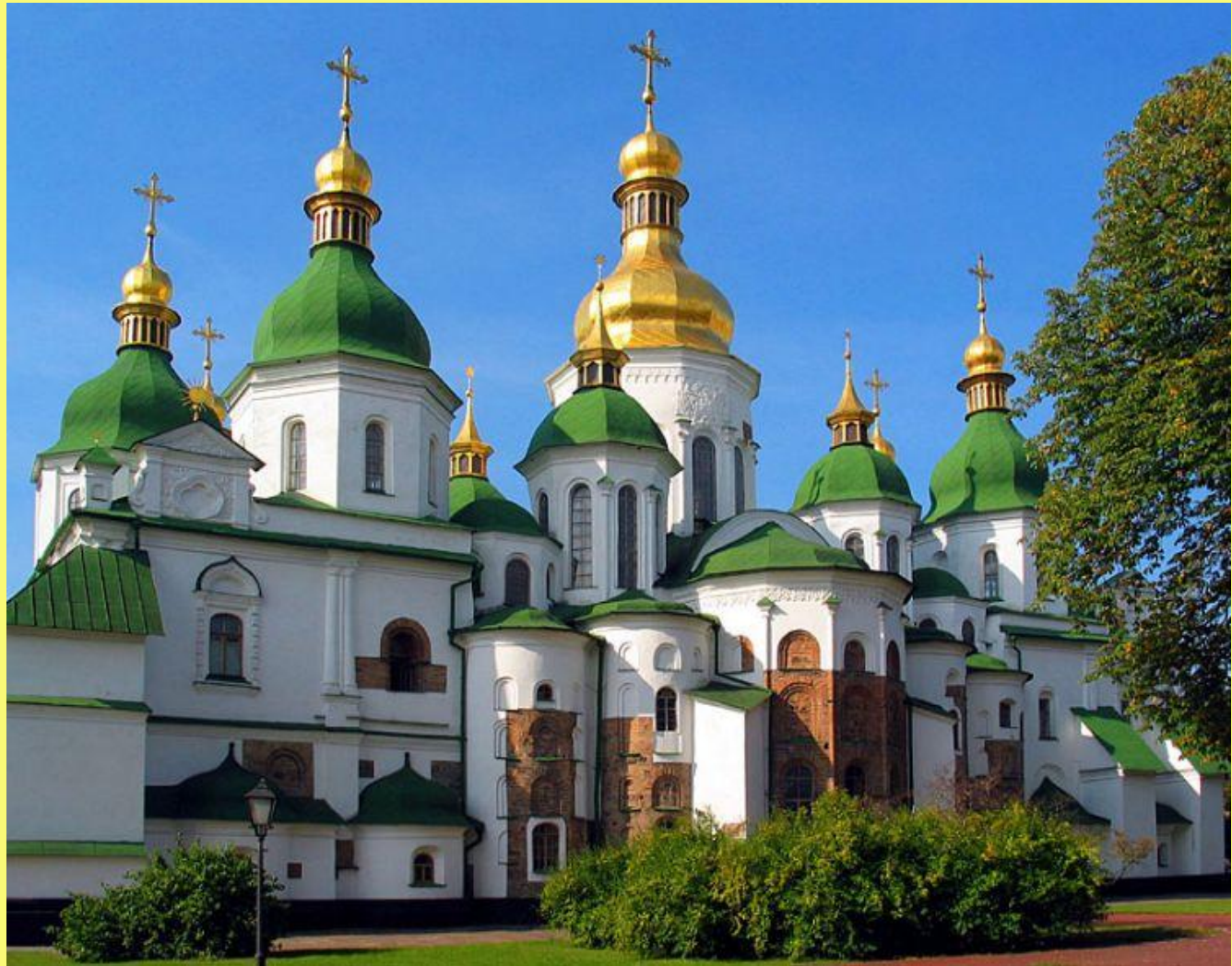
- Давньоруські міста склалися з двох основних частин: дитинця та окольного града. Дитинець — це початкова найстаріша частина міста, яка добре укріплювалася й відігравала роль цитаделі. У межах оборонних укріплень дитинця містився князівський двір, палац, єпископська резиденція, кафедральний собор. Основна маса міського населення, що складалася переважно з ремісників, жила в окольному граді. Там же знаходилися двори бояр, дружинників, купців та торговельний майдан.
- У великих містах за межами оборонних укріплень окольного града нерідко виникали поселення, що мали назву «кінці». У Києві відомий Копирів кінець. У слободах-кінцях мешкали ремісники: ковалі, гончарі, кожум яки, а також дрібні торговці.

Архітектура:

Храм Богородиці 989-996 р.
Київ

Архітектура:

Софія Київська. Київ

Архітектура:

Софія Київська. Київ

Архітектура:

Софія Київська.
Київ

Архітектура:

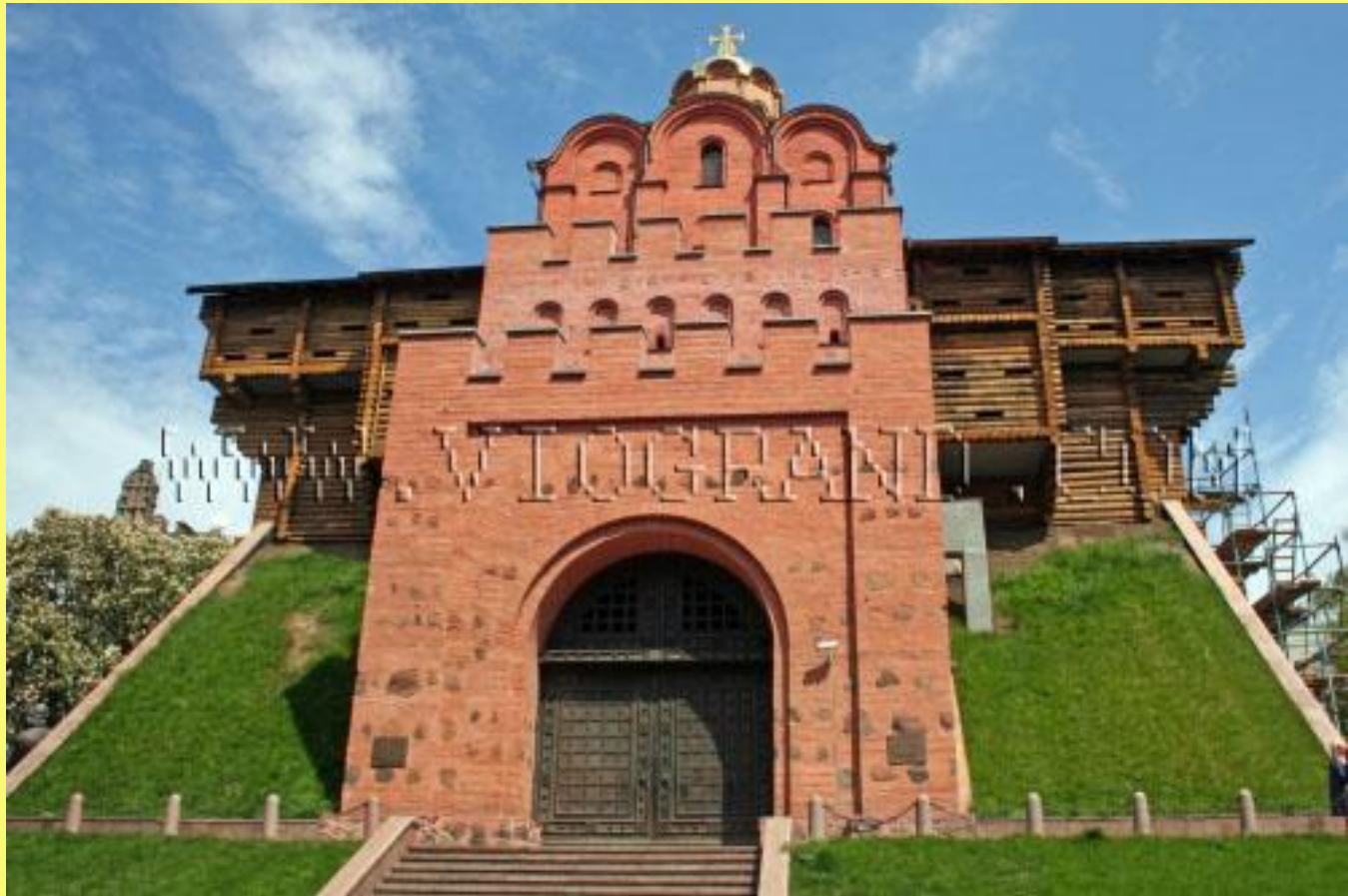
- Із запровадженням християнства Русь прилучалася до передової на той час візантійської будівельної культури, що вібрала багаті традиції античного мистецтва. Давньоруське ремесло досягло високого ступеня розвитку. Серед ремісників були фахівці багатьох різних професій, у тому числі теслярі, ковалі, гончарі, городники, древодели, гвоздочники, плінфотворителі та ін. Вони швидко оволоділи прийомами візантійського будівельного мистецтва, творчо пристосували його відповідно до місцевих умов.

Архітектура:

Золоті ворота. Київ *1019-1037*

Архітектура:

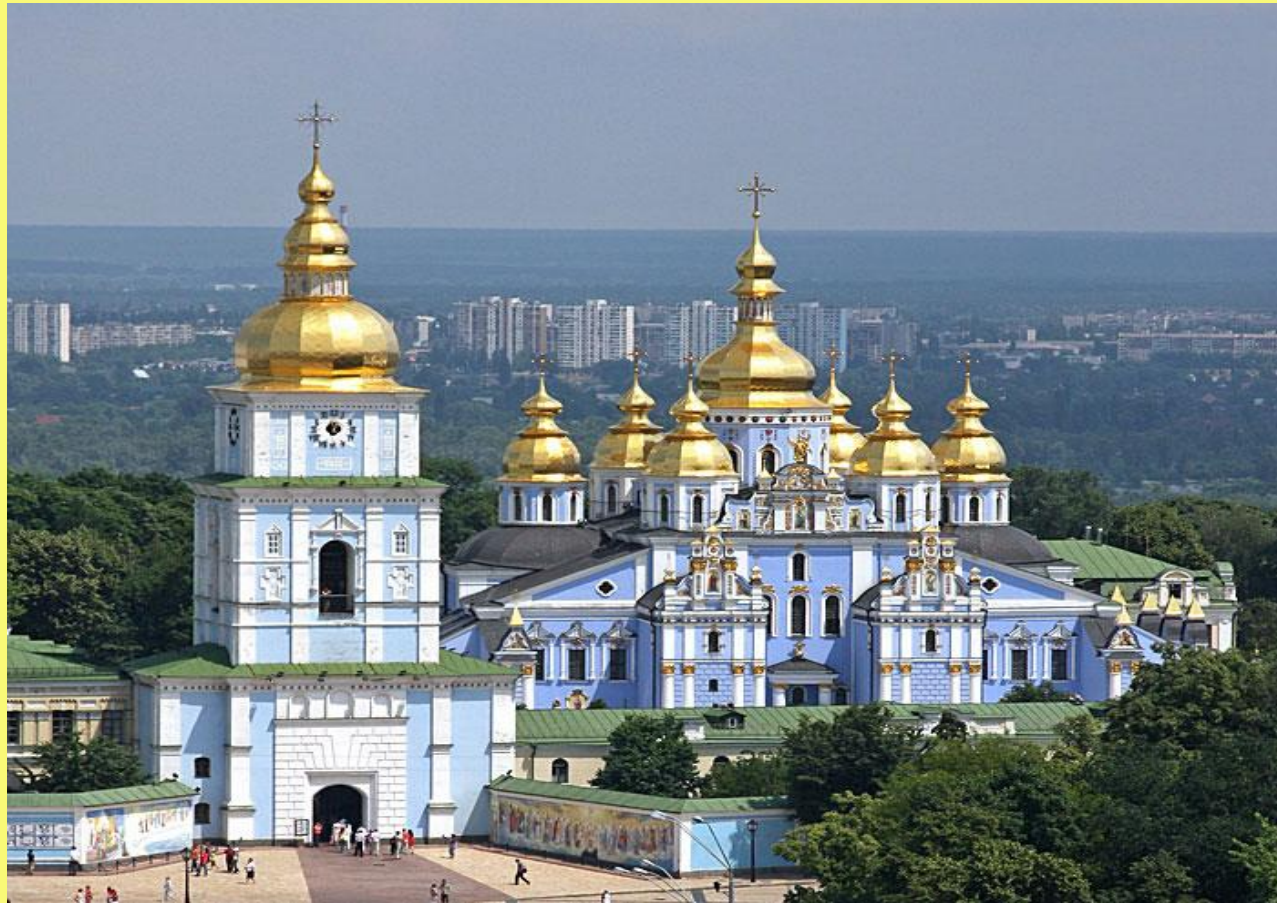
Золоті ворота. Київ *1019-1037*

Архітектура:

Свято-Успенський собор Києво-Печерського монастиря.
Київ, 1077р.

Архітектура:

Михайлівський Золотоверхий собор. Київ.
1108-1113

Архітектура:

Михайлівський Золотоверхий собор. Київ.
1108-1113

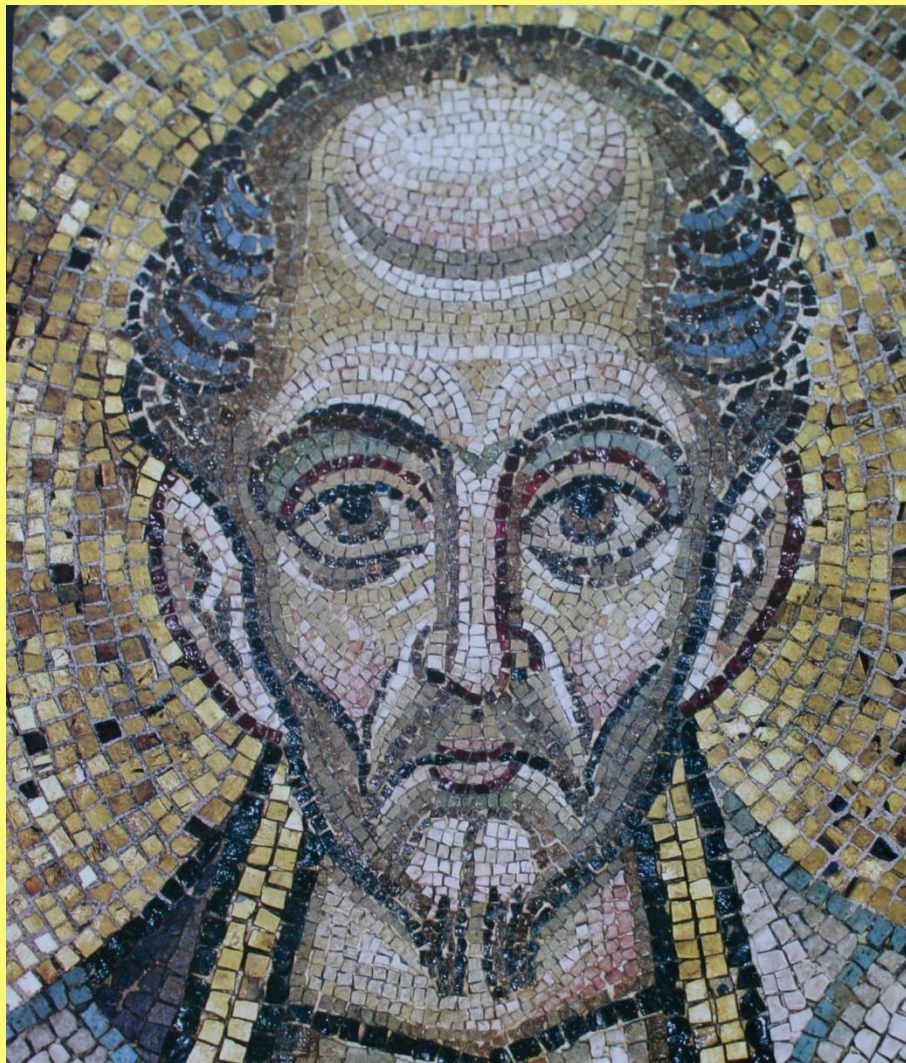
ЖИВОПИС:

- Розвиток живопису в Київській Русі цілком пов'язаний з поширенням християнства. Оздоблення церков здійснювалося спочатку грецькими й малоазійськими майстрами. З Візантії спочатку завозилися й ікони.

Живопись:

ЖИВОПИС:

Живопись:

Живопис:

- Та вже з другої половини *XI* ст. при давньоруських монастирях починають плідно працювати й власні іконописні майстерні. І хоча в ті часи живописці не підписували своїх робіт, а залишали тільки знаки приналежності ікони тій чи іншій майстерні, до нас дійшли імена київських іконописців Григорія та Аліпія, що жили на межі *XI—XII* ст. при Києво-Печерській

Живопись:

Живопись:

Живопись:

Живопис:

- Але оскільки мозаїки були дуже дорогими у виконанні, більшість зображень у храмах і в князівських палатах виконувалися у вигляді розписів фарбою — *фресок*. Майстри фрескових розписів працювали не лише над релігійними сюжетами. Світськими за характером були фрески, що прикрашали стіни княжих палат, а в церквах з являлися розписи, побутові за тематикою, наприклад,

ЖИВОПИС:

ЖИВОПИС:

Мозаїка «Причащення апостолів». Златоверхий Михайлівський собор. Київ